

HEBRÆERBREVET 12

lagt på www.vivit.dk/bibelstudie 27.3.2020 – gennemgået i Gratiakirken 27.5.2020 – Leif G. Jensen

v1 Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os,

frigøre os for enhver byrde

Troens banebryder og fuldender 12,1-3

v1 Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, Vidnerne fra verdens skabelse frem til Kristus står rundt om os. De lever i herligheden hos ham, som sidder på højre side af Faderen.

v1 frigøre os for enhver byrde

Omkranset af dem vil vi FRIGØRE os.

- ... for enhver byrde

Hvilke byrder kunne det være?

I kapitlet forud har vi hørt om at livet var svært for de troende i den gamle pagts tid – med lidelser og modgang. Men de holdt ud. Byrderne, som de bar, låste dem ikke fast. De vandrede som frie mennesker.

Men samtidig var livet vanskeligt og byrdefuldt.

Det er det også for os i dag. Ikke mindst for dem, som ikke er kristne.

Byrderne stammer ikke fra troen, men var den verden, som er ramt af syndefaldets verden, fordi der er så mange tunge opgaver her i livet. Tænk på kaldet, der er dit: dit arbejde, dit familieliv, dit menighedsliv.

Byrderne stammer fra i os synden, som omklammer os

Alle vidnerne, som **omkranser** os, fortæller, at livet er byrdefuldt. Men at det er godt at være hos Gud Fader, og at have Jesus som sin frelser. De blev ikke holdt tilbage og slået ned af byrderne. De var frie.

De kan lære os at leve i tro og frihed midt i en verden med byrder. Jesus siger det sådan i Matthæus 11,28: *"Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile."*

Det er sådan, vi kan blive frigjort for byrderne ved at få hvile hos ham,

- dvs. få tilgivelse,
- få at vide, at det var ham, der kaldte os til det, vi kæmper med i tjeneste her i verden;
- og at han tager sig af dem, som vi tog os af, og måske især dem, vi ikke kunne nå og tage os af.

Når du beder til Gud midt i dit slid og betror dig til ham, da kan du nogle gange fornemme en underlig frihed og befrielse:

- nemlig at det ikke afhænger af dig og din indsats,
- men af din Gud.

Du kan ikke nå et andet mennesket med dine hænder og indsats, men du kan lægge det i Guds hånd. Da kan du frit leve videre i det kald og de opgaver, Gud giver dig. Du er frigjort for byrden – og alligevel fastholdt i tjenesten.

Jesus siger jo også i Matthæus 11: *"Tag mit åg på jer, og lære af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let!"* (Matt 11,29-30) Den egentlige byrde er jo ikke tjenesten, som vi har fra Gud. Det, som er tungt, er, når vi bekymrer os og tænker, at vi ikke magter det, og når vi overvejer, hvordan det dog skal gå, hvordan det skal lykkes. Det er alle bekymringerne. Enhver af disse byrder, som stammer fra vantro og mistillid, skal vi frigøre os fra ved at se hen til trosvidnerne i Den gamle Pagt (som er beskrevet i kapitlet forud).

<p>og for synden, som så let omklamrer os,</p> <p>og holde ud i det løb, der ligger foran os,</p>	<p>v1 og for synden, som så let omklamrer os,</p> <ul style="list-style-type: none"> • ... og for synden <p>Syndens væsen er ”omklamring”. Når man er omklamret af nogen eller noget, kan vi ikke komme ud af stedet. Derfor skal vi frigøres fra den, så vi kan vandre – gå – leve.</p> <p>Men hvordan? For synden er jo i os. Hebræerbrevet siger det igen og igen: 1,3: <i>Da Guds Søn havde skaffet renselse for vore synder, tog han sæde ved den Højestes højre hånd i det høje.</i>” Er det ikke at være befriet, når Jesus har skaffet renselse for vore synder? Da kan de ikke længere omklamre os, selv om de følger med og findes i os. Tænk også på ordet i kapitel 4,15-16: <i>For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. Lad os altså med frimodighed træde frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid.</i>”</p> <p>Og hvis vi synes, at nådens troen er et fjernt sted, som vi ikke magter at opsøge og nok aldrig når hen til, da hør, hvordan nåden er kommet til os: 10,19-22: <i>Brødre, ved Jesu blod har vi altså frimodighed til at gå ind i helligdommen ad den nye levende vej, som han har åbnet for os gennem forhængen, dvs. sit jordiske legeme. Lad os derfor træde frem med oprigtigt hjerte, i en fast tro og bestænket på hjertet, så vi er befriet for ond samvittighed, og med legemet badet i rent vand.</i></p> <p>Her nævnes Jesu blod og vandet, vi er bestænket med. Og Jesu blod modtager vi i nadveren. Det skal vi ikke opsøge et fjernt og hemmeligt sted, men lige her i menigheden, hvor brød og vin velsignes og uddeles. Det er Jesu legeme og blod. Og vandet, vi blev bestænket med i dåben, befrier os for den onde samvittighed.</p> <p>Med disse to sakramenter, dåben og nadveren, slipper vi fri fra syndens omklamring. Jo, den findes stadig. Men den bestemmer ikke mere over dig. Det er Jesus, som bestemmer med sin tilgivelse og nåde.</p> <p>v1 og holde ud i det løb, der ligger foran os,</p> <p>HOLDE UD i løbet, der ligger foran os.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 6,20: Jesus er vores forløber. Gik ind bag forhængen i himlen. <p>Jesus løb i forvejen. Han fortalte sine disciple om det Skærtorsdag aften: <i>Jeres hjerte må ikke forfærdes. Tro på Gud, og tro på mig. I min faders hus er der mange boliger ... Og jeg går bort for at gøre en plads rede for jer. Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig for at også I skal være, hvor jeg er. (Joh 14,1-3).</i></p> <p>Og det gjorde han: Jesus gik ind bag forhængen i himlen. Og han vendte tilbage påskedag. Han sidder nu ved Faderens højre hånd i himlen. Og samtidig er han med os alle dage indtil verdens ende.</p> <p>Derfor kan vi være trygge og fortsætte vort liv her på jorden. Der er tusind gode opgaver til os. Og der er en herlighed forude.</p>
	<p>V2. For Hebræerne, som brevet først var skrevet til, var der fare for, at de så hen til Loven, Moseloven og Arons præstedømme med ofringer. De var på nippet til at vende sig fra Jesus og gå tilbage til alle skyggebillederne i den gamle page.</p> <p>Til dem har forfatteren tidligere sagt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 7,11: Målet nås ikke gennem det levitiske præstedømme • 7,19: Loven førte ikke til målet <p>Evangeliet kan:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 7,28: Edsordet indsætter en søn, som for evigt er nået til målet.

<p>2 idet vi ser hen til Jesus,</p> <p>troens banebryder og fuldender,</p> <p>som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænses dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone.</p>	<p>Love og krav og moralske forbedringer hjælper ingen ud af syndens omklammering.</p> <p>Se ikke kun på de troende i Bibelen, men også på JESUS (Hebr 12,2). Men se også på andre kristne, som I har kendt, og som fik hjemlov og nu er hos Gud. De er også jeres vidner.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 13,7: Se på jeres ledes livsløb <p>Vi er omgivet af vidner, som så jo alle hen til Messias, som skulle komme. De så hen til den usynlige, ham, ”som talte til dem mange gange og på mange måder” (Hebr 1,1-3), og til ham, som kom og gav sit liv for os. Derfor er det heller ikke fædrene, som frelser os. Vi ser dem, men vi ser ikke hen til dem. Det er heller ikke vore åndelige vejledere. Vi ser dem, men vi ser ikke hen til dem.</p> <p>Og sammen med dem ser vi hen til Jesus, som de satte deres håb til..</p> <p>V2. Jesus beskrives som</p> <ul style="list-style-type: none"> • Troens banebryder • Troens fuldender <p>Han baner vejen for troen – ikke vi. Han fuldender troens vej for os – ikke vi.</p> <p>Jesus blev banebryder og fuldender på grund af glæden, der ventede ham: Jesus glædede sig. Eksempler: Matt 11,25; Lukas 10,21-22; Lukas 22,15</p> <p>Som Guds børn har vi en glæde i vente. Den kan drive os. ”GLÆDE SOM DRIVKRAFT”</p> <p>Jesus sagde: Glæd jer!</p> <p><i>Matt 5,12: Glæd jer og fryd jer, jeres løn er stor i himlene</i> <i>Luk 10,20: 20 Dog, glæd jer ikke over, at ånderne adlyder jer; men glæd jer over, at jeres navne er indskrevet i himlene.»</i> <i>Luk 15,6: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får ...</i> <i>Luk 15,9: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme ...</i> <i>Rom 12,15: Glæd jer med de glade, græd med de grædende</i> <i>Rom 15,10: Igen hedder det: Glæd jer, I folkeslag, sammen med hans folk.</i> <i>2 Kor 13,11: Glæd jer, bring alt i rette stand, tag imod formaning ...</i> <i>Fil 2,18: Glæd jer sammen med mig</i> <i>Fil 3,1: Glæd jer i Herren</i> <i>Fil 4,4: Glæd jer i Herren ...</i> <i>1 Pet 4,13: men glæd jer, når I deler Kristi lidelser, så at I også kan juble af glæde, når hans herlighed åbenbares.</i></p> <p><i>Tonen blev stemt i Gamle Testamente:</i> <i>Sl 32,11: Glæd jer over Herren, fryd jer!</i> <i>Sl 97,12: I retfærdige, glæd jer i Herren!</i> <i>Es 66,10: Glæd jer med Jerusalem, fryd jer!</i></p> <p>Han udholdt kors og skam båret af glæde og kærlighed til os. Han er i midten blandt alle vidnerne. ”Sidder”: Det er levende nutid, også lige nu, mens vi læser i Hebræerbrevet. Og når vi har rejst os og igen er i gang med alt det trivielle og spændende og besværlige.</p>
<p>3 Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere,</p>	<p>V3. Vend ikke blikket andre steder hen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ikke hen til et liv i Egypten – i nydelse – en kort tid. <p>Se på ham! Her er modstandskraft og glæde.</p>

<p>for at I ikke skal blive trætte og miste modet.</p>	<p>Han fandt sig i modstand fra syndere. Det giver os mod. Nu slipper synden sit favntag, for Jesus fandt sig i at de omklamrede ham og naglede ham til korset. Så er jeg jo fri!</p>
<p>4 Endnu har I ikke stridt så hårdt i jeres kamp mod synden,</p> <p>at det har kostet blod,</p>	<p><u>Sønner bliver opdraget af deres far. 12,4-13</u></p> <p>V4. De har stridt mod synden. De har taget det alvorligt. Men de har også overvejet at vende tilbage til jødedommens skyggebilleder med ofringer, forskrifter og dyreblood ... som ikke kan rense fra synden. Hvorfor? Fordi det ser ringe og sølle ud med den Messias, som hedder Jesus. Burde han ikke være mere sejrrig? Mere imponerende? Men kampen mod synden kan ikke vindes gennem de ofringer, vi bringer, eller de gerninger, vi udfører, men kun af vores Herre. Den gamle pagt kunne ikke ... men det kan den nye pagt, som Jesus har indstiftet. EVANGELIET KAN!! Se Hebr 8,6!</p> <p>V4. Men det har endnu ikke kostet blod. Det er læsernes blod, der tænkes på. For blod har det kostet – nemlig Kristus' blod.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 9,14: ... så må Kristus, der i kraft af en evig ånd frembar sig selv som et lydefrit offer til Gud, med sit blod langt bedre kunne rense vor samvittighed fra døde gerninger, så vi kan tjene den levende Gud. <p>Det kostede ham hans blod. Og ser vi hen til ham, slipper vi fri af synden, som så let omklamrer os. For hans blod renser vor samvittighed fra døde gerninger. HER ER FRIHED!</p>
<p>5 og I har glemt den formaning, der lyder til jer som sønner:</p> <p>Min søn, foragt ikke Herrens opdragelse, mist ikke modet, når du irettesættes af ham;</p> <p>6 for Herren tugter den, han elsker, han straffer hver søn, han holder af.</p>	<p>V5-6. Ordsp 3,11-12</p> <p><i>7 Vær ikke vis i egne øjne! Frygt Herren, og hold dig fra det onde; 8 det skal være lægedom for dit legeme, en styrkende drik for din krop. 9 Du skal ære Herren med din rigdom, med det første af al din afgrøde; 10 så fyldes dine forrådskamre til overflod, dine persekar løber over med vin.</i></p> <p>11 Min søn, foragt ikke Herrens opdragelse, afsky ikke hans retledning;</p> <p>12 for Herren irettesætter den, han elsker, som en far den søn, han holder af.</p> <p><i>13 Lykkeligt det menneske, der har vundet visdom, det menneske, der opnår forstandighed, 14 for det er bedre at erhverve den end sølv, og den giver større udbytte end guld; 15 den er mere kostbar end perler, af dine skatte kan ingen måle sig med den.</i></p> <p>Hvis de ser bort fra Jesus og vil klare sig i livet med Loven, Guds bud og ceremonier uden Jesus, mister de ikke blot HAM og hans frelse. De mister også den opdragelse, Gud giver os gennem lidelse. Sådan er børn nogle gange. De vil være fri for den far, som opdrager dem. Det var meget lettere med en far, som ikke opdragede dem.</p> <p>Ønsker vi at blive fri for at have Gud som far og hans måde at føre os på? Da er vi som børn, der ikke ønsker opdragelse. Vi kan godt blive fri. Men da er vi ikke frie, men tynges helt i knæ af byrder og omklamres af synden.</p>

<p>7 For jeres opdragelses skyld skal I holde ud; Gud behandler jer som sønner. For hvor er den søn, som ikke tugtes af sin far?</p>	<p>V7. Hold ud, når I rammes af svære ting i jeres liv, ligesom det tunge ramte Jesus. Hold ud, fordi det jo er opdragelse. Gud er med i det, som er vanskeligt. Bibelord, som trøster: Ordsp. Ovenfor. Andre ord? Rom 5,1-5</p>
<p>8 Hvis I lades uden den opdragelse, som er alles lod, er I uægte børn og ikke sønner.</p>	<p>V8. Forfatteren holder parallellen hele vejen: Hvis I ikke opdrages i livet med på en måde, så det koster og gør ondt, da er I uægte børn.</p>
<p>9 Engang havde vi vore jordiske fædre som opdragere og havde respekt for dem; må vi da ikke endnu mere underkaste os under åndernes fader, så vi kan få livet?</p>	<p>V9. <i>Jordiske:</i> En god jordisk far opdrager ikke ved at "curle" sine børn, men ved at lære dem livets tunge og svære sider, når børnene er modne til det. <i>Himmelsk:</i> Tænk vi på det, må vi underkaste os "åndernes fader". Han giver jo alle ting liv – også os. Det er godt at være under hans herredømme.</p>
<p>10 For vore fædre tugtede os for en kort tid, som de nu ville, men Gud gør det til vort bedste, for at vi skal få del i hans hellighed.</p>	<p>V10. <i>Jordiske:</i> Vore fædre (her på jorden) er ikke altid gode opdragere. Gør "som de vil". <i>Himmelsk:</i> Gud: Gud gør det "til vort bedste". Hans hellighed: "Hellig" betyder "udskilt", "sat til side til særlig brug". At være "hellig" er at blive brugt til det, som oprindeligt var meningen med et menneske, og at vi er der, hvor et menneske har godt af at være. At få del i Guds hellighed er at blive taget tilbage i det billede, Gud skabte os i. Og det er ikke ringe.</p>
<p>11 Al opdragelse vækker rigtignok snarere ubehag end glæde, mens den står på, men bagefter bliver frugten fred og retfærdighed for dem, der har gennemgået den.</p>	<p>V11. Opdragelse er aldrig behageligt, men vækker ubehag i første omgang. Men bagefter ... Tænk på det, når du gennemgår lidelse og mærker, at du behøver en frelser. Apg 14,22; 2 Kor 1,6; Ef 3,13; Hebr 11,37</p>
<p>12 Styrk derfor de synkende hænder og de kraftsløse knæ,</p>	<p>V12. DERFOR: Altså, fordi en god far opdrager, så vær ved godt mod, når du opdrages. Alt er, som det skal være. Modløsheden beskrives: <ul style="list-style-type: none"> • Synkende hænder • Kraftsløse knæ Svarer til, hvad der blev beskrevet i Hebr 12,1: <i>Byrde og omklamring</i></p>
<p>13 og gå den lige vej på jeres ben, så det lamme ikke vrides af led, men tværtimod bliver helbredt.</p>	<p>V13. Når I er befriet og har lægedom ved ham, kan I vandre. Det lamme helbredes af nåden gennem tilgivelsen. Og med den nåde og tilgivelse, som giver jer fred, kan I stræbe efter helligelse, uden hvilken ingen kan se Herren.</p>
<p>14 Stræb efter fred med alle og efter den helligelse, uden hvilken ingen kan se Herren.</p>	<p><u>Advarslen, som lyder gennem Esau. 12,14-17</u> V14. Hvem kan gå ind i det aller helligste undtagen den, som har fået syndernes forladelse. Syndernes forladelse gør os hellige. Det er vores hellighed. Jesus er vor hellighed. Hvordan opnås den? Hebr 6,20: "Jesus gik derind som forløber for os!" Hebr 10,19-20: "Brødre, vi har frimodighed til at gå derind!"</p>

<p>15 <i>Se til, at ingen går glip af Guds nåde, at ingen bitter, skadelig rod får lov at sætte skud, så mange forgiftes af den,</i></p>	<p>V15. At det er sådan, helligelsen opnås, fremgår af advarslen: ”Se til, at ingen går glip af Guds nåde”. Når vi mister nåden, er vi overladt til at leve med gengæld, bebrejdelser og selvhævdelse. Det er gift.</p>
<p>16 <i>og at ingen er troløs og vanhellig som Esau, der for et eneste måltid mad solgte sin førstefødselsret.</i></p>	<p>v.16 Eksemplet er Esau: ”vanhellig”: Emnet er her, hvad der sker, når Guds nåde forsvinder i en gruppe, i et fællesskab, hvor mennesker lever sammen. Her er er en mand, som vender sig bort fra Kristus til at leve uden nåde, uden Kristus. Fx hvis en leder i menigheden vender tilbage til jødedommen uden Kristus. Hvad har man da i vente?</p>
<p>17 <i>For I ved, at da han senere ønskede at arve velsignelsen, blev han vraget,</i> <i>og skønt han med tårer søgte at omvende sig, fik han ingen mulighed for det.</i></p>	<p>V17. Det fortæller beretningen om Jakob og Esau om. Her åbner Gud op for, hvordan det går, hvis man forkaster Guds løfte. Esau havde ikke førstefødselsretten sammen med Jakob. Den var hans alene. Men han solgte den for et måltid. Hvad der herefter skete viser, at førstefødselsretten ikke var en ligegyldig ting. Og at det var skæbnesvangert for ham at ringeagte den. Se mere i 1. Mosebog 25,27-34. <i>Velsignelsen</i> var den velsignelse, som var tilsagt Abraham og hans sæd. Da Esau solgte arveretten, kastede han dette løfte bort. Der er handlinger, som ikke kan gøres om. En gang gjort – kan ikke gøres ugjort. 1 Mos 27 viser, at Esau omvendte sig. ³⁴ Da Esau hørte, hvad hans far sagde, udstødte han et højt og hjerteskrærende skrig og sagde til sin far: «Velsign også mig, far!» Han ændrede sind i forhold til Jakob og Herren. Men skaden var sket. Han fandt ikke et sted, hvor han kunne få sin førstefødselsret og velsignelsen, at han var den arving, som skulle stå i rækken af dem, der var i Messias slægt. ³⁵ Men Isak sagde: «Din bror kom med svig og tog din velsignelse.» ³⁶ Esau sagde: «Med rette hedder han Jakob, for nu er det anden gang, han bedrager mig; han tog min førstefødselsret, og nu har han også taget min velsignelse.» Dette handler ikke om Esaus evige frelse og udvælgelse. ”Velsignelsen” er ikke Esaus frelse. Hebræerbrevets forfatter bruger det ikke sådan, at hvis nogen af hans læsere går fejl, da vil de miste frelse for altid. Det er ikke samme sag her, som det er i Hebr 6,6, hvor omvendelsen er umulig. For her var der jo tale om omvendelse sådan forstået, at han vendte sig til Herren. Vi kan bruge dette eksempel som en advarsel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hvis vi har været årsag til bitterhed og smittet mange, så kan skaden ikke gøres god ved vor egen omvendelse. En forfærdelig ting at overveje som kristen. • Her i syndens verden, kan ting gå i stykker, som ikke heles i denne verden. • Det er i den grad en alvorlig advarsel mod, at ledere i menigheden vender tilbage til jødedommen.
<p>18 <i>Det er jo ikke til en håndgribelig, brændende ild, I er kommet, til mulm og mørke og storm</i></p>	<p><u><i>Den hellige by og menigheden i himlen, som I er kommet til. 12,18-24</i></u> I LEVER IKKE UNDER LOV og FORDØMMELSE</p>

	<p>I er jo ikke kommet til Sinaj, hvor der kun er dom.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ikke brændende ild • Ikke mulm, mørke og storm • Ikke dommens ord
19 og til en klang af horn og til en røst, der udtalte sådanne ord, at de, der hørte dem, bad sig fri for at høre mere,	19. Der var kun fordømmelse
20 fordi de ikke kunne bære befalingen: «Selv et dyr, der rører ved bjerget, skal stenes;»	v20. Brevskriveren viser læserne, hvordan det var ved Sinaj bjerg. Sådan er det at leve under loven. Det er, hvad det ypperstepræsterne på Arons vis kan tilbyde jer.
21 og synet var så frygteligt, at Moses sagde: «Jeg er forfærdet og skælver.»	
22 Nej, I er kommet til Zions bjerg, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til tusinder af engle, en festforsamling	<p>v22. Det er jeres redning, at I har en anderledes ypperstepræst, nemlig Jesus. Han er ypperstepræst på en anden måde, på ”Melkisedeks måde”. Han møder I på Zions bjerg. Og her er frelse. Ja, I er allerede kommet derhen. ”I er kommet til NÅDENS BJERG!”</p> <p>Brorsons salme nr. 461: ”Hvo vil mig anklage og for dommen drage hen på Sinai ... mød mig da på Golgata (Zion).</p> <p>Opfordringen til at træde frem for ”nådens trone” hviler på den kendsgerning, at de er nået frem til Zions bjerg.</p> <p>Kristus kommer i Nadveren til os med Golgatas gaven.</p>
23 og en menighed af førstefødte, som er indskrevet i himlene, og til en dommer, som er alles Gud, til deres ånder, som er retfærdige og har nået målet,	V23. Her omtales engle og de afdødes ånder, som har nået målet. Et vidnesbyrd om, at menneskets ånd kommer hjem til Gud, når man tror og bliver døbt. Legemet følger efter på opstandelsens dag.
24 til Jesus, den nye pagts formidler, og til det rensende blod, der taler stærkere end Abels.	V24. Og Jesus står foran troen. Den nye pagts Moses. Hans blod frelser og taler derfor stærkere end Abels.
25 Se til, at I ikke beder jer fri for ham, der taler; for når de ikke slap godt fra at bede sig fri for ham, der talte guddomsord på jorden, så kan vi det endnu mindre, hvis vi vender os fra ham, der taler fra himlene.	<p>V25. Det er ham, I skal høre. Bed jer ikke fri for Jesus.</p> <p>Hvis det ikke gik Guds folk godt, når de frabad sig at høre Guds røst på Sinai, hvor meget værre går det ikke os, hvis vi vender os fra ham, der taler fra himlene.</p>
26 Dengang fik hans røst jorden til at skælve, men nu har han givet et løfte, der lyder: «Endnu én gang vil	<p>v26. ”Røst”</p> <p>Det skabte skal forvandles.</p>

<p><i>jeg få ikke blot jorden, men også himlen til at skælve.»</i></p>	<p>Når Jesus kommer for at dømme levende og døde, vil jorden og himlen skælve. Og der oprettes nye himle og en nye jord, hvor vi skal leve evigt sammen med Gud.</p>
<p><i>27 Udtrykket «endnu én gang» viser, at de ting, som kan rokkes, fordi de er skabt, skal forvandles, for at de ting, som ikke kan rokkes, skal bestå.</i></p>	<p><u>Lad os sige tak og tjene med tak 12,25-29</u> DA vi har disse løfter i den nye pagts evangelium, kan vi kun sige TAK. Vi får dette rige.</p>
<p><i>28 Lad os derfor takke for, at vi får et rige, der ikke kan rokkes, og med tak tjene Gud, som det er hans vilje, i guds frygt og ærefrygt.</i></p>	<p>Lev i guds frygt og ærefrygt. For Gud er en fortærende ild. Sinai-pagtens Gud er den samme Gud, som sendte sin søn. Han er et sonoffer. Derfor er vi reddet fra dommen.</p>
<p><i>29 For vor Gud er en fortærende ild.</i></p>	<p>Ha må vi blive hos, fordi han både er nådig, så han gav os sin Søn som frelser, og hellig, så han må fortære al synd og ondskab. Det gjorde han i Jesus Kristus.</p>